

DIUMENGE DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

VETLA PASQUAL

ABIENTACIÓ GENERAL

- **Una vetla pasqual el desenvolupament actual de la qual és fruit d'una llarga història.**

A l'origen, seguidament del dejuni pasqual en l'espera del Senyor que ve, era una ASSEMBLEA NOCTURNA de lectures, de cants i de pregàries que acabava amb l'Eucaristia. El que recorda d'entrada el Missal romà: Des dels temps més antics, aquesta nit és una vetla en honor del Senyor. Està ordenada de tal manera que, segons la recomanació de l'evangeli, els fidels tenint en mà les seves llànties enceses siguin com els homes que esperen el seu senyor, a fi que al seu retorn ell els trobi vetlant i els faci seure a taula.

- Després, al segle IV, s'hi afegí la celebració dels sacraments de LA INICIACIÓ CRISTIANA (Baptisme, Confirmació, Eucaristia) pels catecúmens que havien rebut la crida decisiva el 1er diumenge de Quaresma (quan al llarg dels segles, desaparegué el catecumenat, no en va romandre més que la benedicció de l'aigua i la processó al baptisteri). En aquesta època aparegué també a la Vetla Pasqual el ritu del LUCERNARI, que té les seves arrels en el ritu jueu de la benedicció al moment d'encendre la llàntia quan començava el sàbat (el divendres vespre).
- Finalment al segle XII, s'hi afegí la benedicció del FOC NOU i la PROCESSÓ DE LA LLUM.
-

- Aquesta Vetla s'anà avançant fins el matí del Dissabte Sant (la gent deia que tocaven glòria a les dotze migdia) i, així la victòria de la LLUM sobre les tenebres es celebrava en esglésies pràcticament buides i amb uns ritus que no quadraven amb les hores (encendre el foc i el ciri pasqual en ple matí). Els ritus de la Vetla pasqual van ser restaurats en la seva veritat el 1951 pel papa Pius XII.

Una vetla única, d'UNA GRAN RIQUESA SIMBÒLICA:

*Es celebra tota DE NIT (Missal nº 3). Es tracta d'una qüestió de bon sentit: com percebre la força simbòlica de la llum del Ciri pasqual il·luminant les tenebres i obrint la marxa d'un poble, si no es fa aquesta experiència en la nit?

Es celebra en ESGLÉSIA: la festa de les festes, com l'anomenava l'Església dels primers segles...

Retorna al seu lloc la celebració dels sacraments DE LA INICIACIÓ CRISTIANA. Fins i tot si no hi ha baptisme a celebrar a la Nit pasqual, a les esglésies parroquials s'ha de beneir l'aigua baptismal per a l'aspersió dels fidels i pels baptismes que es celebraran durant el temps pasqual. I, si no hi ha ni

baptismes ni fonts baptismal, el record del baptisme es farà per la benedicció de l'aigua destinada a l'aspersió del poble.

UNA VETLA QUE CONVIDA A PENDRE TEMPS PER A PREPARAR-LA I PER CELEBRAR-LA:

Prendre's temps per a PREPARAR EL CONJUNT tot el llarg de la Quaresma, per suscitar el desig de fer "pasqua", sensibilitzar els adults i els adolescent i infants.

Pendre's temps per impregnar-se DE LA DINÀMICA de la celebració, ja sigui de la dinàmica del conjunt com de la de cadascun dels seus temps, dels seus moments.

- a) La celebració comença amb EL LUCERNARI que culmina en la LLOANÇA PASQUAL (l'Exultet): benedicció del foc, presentació del Ciri pasqual: La llum de Crist, els fidels van seguint la llum del Ciri, com a poble del nou Èxode, Lloança pasqual.
- b) Segueix una ampla LITÚRGIA DE LA PARAULA que culmina amb l'evangeli de la resurrecció: a la llum de la Pasqua de Jesús, meditam en comunitat les meravelles que, des dels orígens, el Senyor Déu ha realitzat en favor del seu poble
- c) La vetla arriba al seu cim amb la celebració, culminant de l'Eucaristia pasqual, dels SAGRAMENTS DE LA PASQUA: Pels sacraments de la iniciació cristiana, els home, alliberats de les tenebres, morts amb Crist, sepultats amb ell i ressuscitats amb ell, reben l'Esperit d'adopció dels fills i celebren amb tot el poble de Déu el memorial de la mort i de la resurrecció del Senyor (Ritu. Inin. Adults, n. 1)
- d) La vetla s'acaba amb l'ENVIAMENT de l'assemblea: Anau-vos-.en en pau, al·leluia! Enviament dels participants vers una vida de testimoniatge cristià que anunciï la Bona Nova de l'Esdeveniment que il·lumina amb sa llum tota la història dels homes i la història de cada home: que siguin units pel vostre amor els qui heu nodrit amb el sagrament pasqual.

LA TAULA DE LA PARAULA

Primera lectura

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

La millor manera d'introduir aquests texts i de remarcar la unitat entre les diferents lectures no serà necessàriament el comentari verbal...

Un text poètic

Baix una aparença infantil, es tracta d'una reflexió teològica fonamental amb la forma de poesia. Caldrà vetlar la veu del lector.

Salm 103 és un himne a Déu creador, una magnífica pregària d'alabança al Senyor per tots els beneficis rebuts d'ell en la seva obra de la creació: vida, aliment... Amb ell, en aquesta nit, celebrem les meravelles de la nova creació en Jesucrist.

SEGONA LECTURA

El sacrifici d'Isaac: quan Abraham, plegant-se als costums bàrbars de l'època, s'avança a oferir-li el seu fill primogènit i únic, el Senyor se li revela com el Déu que refusa els sacrificis humans, però que acull la seva total disponibilitat interior.

El salm 15 és la pregària d'un creient que, malgrat les dificultats i proves, reafirma el seu compromís al servei del Senyor, aspirant a la joia de romandre sempre al seu costat. En el seu discurs de

Pentecostès, Pere proclama que l'aspiració del salmista al v. 10 ha estat acomplert en Jesús que ha estat ressuscitat per Déu...

TERCERA LECTURA

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Un relat fundacional

Aquest text, l'únic de l'Antic Testament que és obligatori proclamar, és el relat fundacional del poble d'Israel: fer memòria en aquesta nit d'aquesta acció de salvació, és proclamar que Déu actua en la nostra història, que en el seu Fill Jesús ens ha fet passar avui del pecat a la llibertat dels seus fills; és anunciar ,en l'esperança, l'acabament d'aquesta obra d'alliberació al terme de la història.

El lector haurà de prendre EL TO DE LA NARRACIÓ.

S'haurà d'esforçar en DISTINGIR BÉ, en la seva proclamació:

- el context del relat, la por dels israelites davant de l'exèrcit egipcià que els perseguia.
- La iniciativa DEL DÉU ALLIBERADOR
- + amb el pas de la Mar :
  - les consignes donades a Moisès, amb la forma d'imperatiu: *alça el teu bastó, estén la mà cap al mar i es partirà en dos, perquè els israelites passin a peu eixut pel mig del mar.*
  - La seva fidel execució per part de Moisès: *Moisès va estendre la mà cap al mar, i el Senyor, amb un vent fortíssim de llevant que durà tota la nit, va fer retirar el mar i el deixà eixut. Les aigües es van partir, 22 i els israelites van passar a peu eixut pel mig del mar*
  - Amb l'enfonsament de l'exèrcit egipcià:

Les consignes donades a Moisès: --Estén la mà cap al mar, i que les aigües tornin sobre els egipcis, els seus carros i els seus guerrers.

- La seva fidel execució: *Moisès va estendre la mà cap al mar*
- LA CONCLUSIÓ: *Aquell dia, el Senyor va salvar Israel de les mans d'Egipte, i els israelites veieren els egipcis morts a la vora del mar*

Quarta lectura:

L'Aliança: una història d'amor. Al seu poble enfonsat, que es creu abandonat per ell, el Senyor es revela com el Déu d'amor sempre fidel.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Un bell text d'Aliança en el que podrà remarcar les TRES PARTS:

* EL DIÀLEG AMORÓS del que Déu creador i redemptor reprèn la iniciativa amb el seu poble, tot i ser infidel: **Déu el meu amor etern, ...**

- EL JURAMENT DE FIDELITAT DE DÉU als compromisos fets en altre temps amb Noè: Es així....
- EL FUTUR COMPROMÍS A LA JERUSALEM RESTAURADA: Avui "desgraciada...", ella serà, en el futur...
- + la ciutat- enjoiada (pedres, safirs, rubís, cristall de roca, pedres precioses)
- + la ciutat del coneixement de Déu (els teus fills seran instruïts pel Senyor..)
- + la ciutat de felicitat:

El salm 29, és l'acció de gràcies, l'eucaristia d'un gran malalt que, a les portes de la mort, ha estat curat. El poble d'Israel fa seva aquesta acció de gràcies, ell que, després de l'agonia de l'Exili de Babilònia, ha retrobat l'alegria de l'alabança i ha tastat aquesta alliberació com una espècie de "resurrecció". En aquesta Nit Pasqual, l'Església porta aquest salm al seu acompliment cantant-lo en Jesús mort i ressuscitat: Tu m'has alliberat de l'abisme...

QUINTA LECTURA

Gratuitat del do de Déu: eficàcia sorprenent de la seva paraula. Als qui cerquen, el Senyor es s'hi revela com el Déu que dóna gratuïtament i la seva paraula fa que el que diu: és capaç de fer sorgir en els nostres deserts un nou començament. (tastaran una felicitat sense límits), de la justícia (seràs establerta sobre la justícia) i de la pau (no tindràs....)

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector maldarà de diferenciar bé les TRES PARTS d'aquest text:

LA INVITACIÓ frissosa

- al banquet que Déu ofereix gratuïtament als qui escolten la seva paraula: el text empra aquí imperatius: veniu, compra, menjau....
- i de la festa de l'Aliança eterna; el text utilitza el futur: farà...

L'EXHORTACIÓ A LA CONVERSIÓ: Cercau el Senyor *ara que és a prop*.

* L'AFIRMACIÓ SOLEMNE sobre l'eficàcia de la Paraula de Déu: *Tal com la pluja i la neu amaren la terra i la fecunden, i la fan germinar fins que dóna llavor als sembradors i pa per a aliment, 11 així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà a mi infecunda.*

CÀNTIC D'ISAIES 12

El càntic d'Isaïes ens convida a respondre a la paraula acollida amb una vibrant acció de gràcies. En aquesta nit pasqual, el poble dels batiats reconeix en la Pasqua del seu Senyor l'acompliment de totes les promeses de l'antic Testament.

SISENA LECTURA

Retornem a la FONT DE LA SAVIESA, que és Déu mateix manifestat en Jesucrist.

SETENA LECTURA

La Nova aliança: més gran que les nostres ofenses, la misericòrdia d'un Déu que ho fa tot nou.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector diferenciarà les TRES PARTS d'aquest text:

Els RETRETS del Senyor al seu poble: el seu nom ha estat profanat.

L'actitud deplorable del poble infidel: *Quan el poble d'Israel habitava la seva terra, la va profanar amb el seu comportament.*

*Els càstigs que han caigut sobre el poble infidel: *Aquest és el càstig que vaig fer caure damunt d'ells pel seu comportament i per tot el que feien. 20 A les nacions on anaven van profanar el meu sant nom i van fer que diguessin*

* la ironia dels pagans: *van fer que diguessin d'ells: "Aquest és el poble del Senyor, però s'ha vist obligat a abandonar el seu país..."*

La NOVA INICIATIVA DE DÉU, a pesar de les infidelitats passades

- el perquè d'aquesta iniciativa: *No ho faig perquè ho hàgiu merescut, poble d'Israel, sinó pel meu sant nom, que vosaltres heu profanat entre les nacions on anàveu. 23 Jo santificaré el meu gran nom, que ha quedat profanat entre els altres pobles per la vostra presència enmig d'ells...*

- El projecte de Déu (els verbs en futur) : *Us prendré d'entre els altres pobles, us aplegaré de tots els països i us faré tornar a la vostra terra. 25 Abocaré sobre vosaltres aigua pura i quedareu purificats de totes les vostres immundícies i de tots els vostres ídols repugnants. 26 Us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre; trauré de vosaltres aquest cor de pedra i us en donaré un de carn. 27 Posaré el meu esperit dins vostre i faré que seguïu els meus preceptes, que compliu i observeu les meves decisions...*

•

La RETROBALLA DE LA NOVA ALIANÇA : *Vosaltres sereu el meu poble i jo seré el vostre Déu.*

Salm 50: és la pregària d'un pecador que es dirigeix a Déu perquè sap que, només el seu amor i la seva gran misericòrdia poden esborrar el seu pecat, crear en ell un cor nou, fer brollar dels seus llavis de persona reconciliada un càntic d'acció de gràcies.

NOU TESTAMENT

EPÍSTOLA

El Mar Roig que havia de ser la tomba pels hebreus s'ha obert i esdevingué per a ells camí de salvació. La tomba, que era la presó del Crist mort, s'ha obert per deixar sortir el Ressuscitat.

Pel baptisme , compartim la condició del Ressuscitat. Patim l'assalt de les forces de la mort, dels sofriments, persecucions, temptacions, però no ens vencen: el Baptisme ens introdueix en el mateix univers de Crist

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

- a destacar l'ADREÇA INICIAL : Germans...
- a rellevar L'AFIRMACIÓ CENTRAL de la fe cristiana:
+ ressuscitat d'entre els morts, Crist no mor més
+ la mort no té cap poder amunt d'ell
- a jugar sobre les OPOSICIONS (mort/vida) a través de les quals l'Apòstol

+ celebra el baptisme cristià a la llum del misteri pasqual: morts amb Crist, creiem

+ i crida els batiats a una vida baptismal:

- pensau que sou morts al pecat
- i vius per Déu en Jesucrist.

NOTES A L' EVANGELI

Ens trobam el dia després del Sàbat, el "primer dia de la setmana", aquest dia que es convertirà pels cristians el Dia del Senyor. Un grup de dones va al sepulcre. Elles seguien Jesús des dels inicis a Galilea; han estat testimonis de la seva mort, del seu descendiment de la creu, de la seva deposició en el sepulcre. Molt de matí, en sortir el sol, feels molt més enllà de la mort, porten les aromes per enterrar segons els ritus, el cos torturat del seu Mestre.

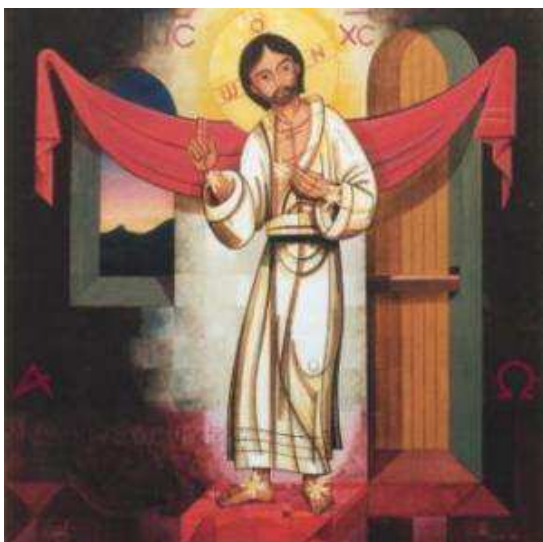
- Quina sorpresa la seva en descobrir que la *pedra havia estat apartada de l'entrada de la tomba*. Quina devia ser la seva sorpresa en poder constatar l'absència del cos del Senyor Jesús. L'ús del títol pasqual, és aquí, observa H. Cousin – és *una indicació pel lector; comprendrà que un cos així no pot ser retingut en una tomba?*

- Admirades, les dones no saben què pensar.
- Apareixen un missatgers celestes revestits de llum. Son dos, y açò suggereix que són testimonis vàlids de la resurrecció (Dt 19, 15). Recuperant el gest d' Abraham quan s'acosta a Déu (Gn 17, 3: abaixen els seus rostres vers la terra.
- És aleshores que arriba l'anunci de la increïble notícia: Perquè cercau entre els morts aquell que viu? No és aquí, ha ressuscitat. Aquell a qui elles cercaven entre els morts és el Vivent (títol donat a Déu a l'A. Testament), la fonta mateix de la vida.
- Ells les conviden a “recordar” les paraules que Jesús els havia dit quan encara era a Galilea: Cal que el Fill de l'home sia lliurat a mans dels pecadors, que sigui crucificat i que el tercer dia ressucitàs.
- *La fe en la resurrecció de Crist, en efect, explica H. Cousin, no pot dependre d'una constatació policial: la tomba és buida, cap petjada del seu pas... per tant ha ressuscitat. Aquesta tomba cal que sigui il·luminada per una paraula divina que li dóna el seu sentit.* En escoltar els dos missatgers celestials, les dones retroben les paraules i la presència de Jesús: en la tomba buida, hi reconeixen el signe de l'acompliment de totes les profecies. Elles veuen amb uns altres ulls i creuen, creuen i testimonien la seva fe: corren a dir-ho als Onze i a tots els altres.

Uns deixebles lents a creure:

- Elles, les últimes que van quedar-se prop de Jesús i les primeres en conèixer la notícia de la seva resurrecció, ara es converteixen en apòstols dels apòstols, les primeres evangelitzadores.
- Però el testimoni de Maria Magdalena, de Joana i de Maria, la mare de Jaume, confirmat per les altres dones que les acompanyaven, només troba, en els Onze, incredulitat menyspreadora: els semblava que deliraven.
- A fi que també se'ls tregui el dubte, els serà necessari retrobar la memòria viva de les paraules de Jesús.
- Pere, mentre tant, ha anat corrent a la tomba. Constata que efectivament, la pedra havia estat apartada i, acotant-se, tan sols veu el llençol.

Tot això confirma les afirmacions de les dones, però sols provoca en ells sorpresa i esglai : se n'anaren a casa, ...

L'apòstol vol controlar el relat de les dones anant a la tomba. Pere comprova que és buida... està esglaiat: aquesta incomprensió no té res a veure amb la fe... Pere no recorda les paraules de Jesús i cap aparició no pot suplantar aquesta manca de memòria per a desxifrar la tomba buida... Entre tant, Pere ha pres una iniciativa, incompleta és cert, però que el Ressuscitat mateix anirà realitzant i manifestant-se-li (v. 34). Aquí s'evoca el rol particular d'aquest apòstol, tan a l'interior del grup dels deixebles (22, 32) com a l'exterior (5, 10); Act 2, 14).

Crist ha ressuscitat!!, Realment ha ressuscitat!